

andre Kalamiteter, vilde sikre den Mulighed for at stifte store og billige Laan, mod som haandfaaet Pant at deponere Partier af disse Obligationer i udenlandsk Bank. Uden Risiko kunde Staten da give alle Hypotekbeviser og Kreditforeningsobligationer sin Garanti. Ved den hele foreslaaede Finansordning vilde Statens Kredit være grundmuret i Fremtiden.

Dette er Grundlaget i mit Ændringsforslag. Detaillerne maatte jo under Behandlingen have været udformede i Loven. Udvalget har imidlertid ment ikke at kunne slutte sig til Grundprincipperne i samme. Principaliter fastholder jeg mit Forslag, men da det ved Udvalgets Stilling til samme vil bortfalde, slutter jeg mig subsidiært til Flertallet med kun enkelte Ændringer.

Til Begrundelse af Ændringsforslaget under Nr. 11 (Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat) bemærker Forslagsstilleren (*Bluhme*):

Naar Lovforslaget fritager de laveste Indtægter for Skat, vil dette jo væsentligst blive de ugifte. En Karl, som har fri Kost og 300—500 Kroners Løn, kan bedre taale Skat end den gifte Mand med Børn, som har 15—1600 Kr.

Naar Lovforslaget sætter forskellig Takst paa Folk i Byerne og Provinserne, er dette atter en Urimelighed over for Klagerne over Landboernes Indvandring til Byerne; det er en Opmuntring til saadan Folkevandring. Naturligere at sætte Afdragene ens overalt, hvorved disse Afdrag blive Præmie for Landboere til at blive, hvor de ere.

Vedtages denne Ændring, kan man jo, om fornødent, i § 1 indsætte som 1ste Linie i Skalaen:

Af Indtægter under 1,000 Kr. svares i Skat 1,0 pCt.

Til nedenstaaende Ændringsforslag Nr. 18 (Den kommunale Beskatning) bemærkes af Forslagsstilleren (*Bluhme*):

En rigt udviklet Skibsfart er den bedste Støtte for Udviklingen af alle andre Erhverv (Handel, Industri og særlig for Jord-

bruget); i alle andre Lande giver man Subsidier for at støtte Skibsfarten i Konkurrencen med andre Landes Skibsfart — her i Landet paalægge vi den særlige Byrder.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 36 og 36 a. bemærkes af Forslagsstilleren (*Bluhme*):

Fordelingen efter § 30 er jo meget vilkaarlig.

En retfærdig Fordeling maa tage Hensyn til ikke alene Folketallet, men ogsaa til de enkelte Kommuners Evne til at bære Byrder, altsaa til, om det er overvejende rige eller ubemidlede Beboere, om Kommunens Middelskatte-Indtægt ligger over eller under hele Landets Middelskatte-Indtægt, hvilke Tal jo fremtidigt kendes, naar Skattelovene gennemføres. Et tredje Moment, som ved Fordelingen bør tages Hensyn til, er den enkelte Kommunes Villighed til af sine aarlige Indtægter at anvende en større eller mindre Del af disse Indtægter paa samfundsmæssige Opgaver. De Forholdstal, hvorefter Statstilskuddet bør beregnes som foreslaaet i mit Ændringsforslag, ere saa nøjagtigt som muligt baserede paa disse Hensyn.

Vedtages min Ændring til § 30, maa ogsaa vedtages en Ændring til § 31, da hele Statstilskuddet jo gaar til de enkelte Kommuner og disse da efter tilsvarende Regler, fremsatte i mit Ændringsforslag til § 31, maa indbetale det fornødne til Amtsfonden. Da dette er en Ydelse fra Kommunen (i Stedet for en Tildeling som i § 30), maa altsaa de paagældende Momenter tages omvendt og Fordelingen af Byrden til Amtsfonden ske *dels* efter Folketallet, *dels* under Hensyn til Kommunernes Skatteevne, altsaa *mindre, forholdsvis*, for den fattige Kommune, hvis Middel-Indtægt er lavere end Amtets Middel-Indtægt, end for den rige Kommune, hvis Middel-Indtægt er større end Amtets, og *dels* under Hensyn til, hvor meget den enkelte Kommune forholdsvis af sine Indtægter anvender paa samfundsmæssige Anliggender.

Kommunerne danne inden for Amtet en Familie, og den Kommune, som, fattig